

AFGIFTEKANTOOR:
BRUSSEL X P202205

Nr 238 - Winter 2023 (jan. - feb. - mrt.)
Driemaandelijks magazine van
SOS KINDERDORPEN BELGIË VZW

Onder Hoge Bescherming van
Hare Majesteit de Koningin

GROOT WORDEN kan je niet alleen

het magazine van

Oekraïne

**Een beetje
menselijkheid in deze
onmenselijke situatie**

**SOS
KINDERDORPEN**

60
1963-2023

© Joel Shekolski

SOS Kinderdorpen België wordt 60 jaar !

Sinds 1963 bouwen we met SOS Kinderdorpen België aan onze grote droom: een wereld waarin geen enkel kind alleen moet opgroeien. Het komende jaar willen we die verjaardag samen met jou vieren. En met alle mensen die al vele jaren meebouwen aan dit verhaal.

We zetten dit feestjaar in met de lancering van een logo speciaal voor de gelegenheid. Het teken van oneindigheid symboliseert de impact die we met ons werk beogen: we willen de vicieuze cirkel van geweld en verwaarlozing doorbreken. En deze samen omvormen tot een liefdevolle plek voor kinderen om op te groeien. Een plek die zij op hun beurt kunnen doorgeven aan de volgende generatie. Dat noemen we bij SOS Kinderdorpen "het Care Effect".

Je hoort binnenkort meer over alle momenten en acties die we voor dit feestjaar voorbereiden. En wees maar zeker dat je uitgenodigd bent. Maar nu al een dikke dankjewel voor jouw engagement in de verwezenlijking van onze grote droom.

SOS Kinderdorpen België vzw
Munthofstraat 40/1CD
1060 Brussel
Tel: 02 538 57 38
IBAN: BE17 3100 4034 5521
BIC: BBRUBEBB

SOS Kinderdorpen is een internationale, niet-gouvernementele kinderrechtenorganisatie, politiek en religieus neutraal, die zich sinds 1949 inzet voor kinderen die de ouderlijke zorg verloren of dreigen deze te verliezen.

Colofon

V.U.: Hilde Boeykens
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
Redactie: SOS Kinderdorpen - afgesloten op 13 januari 2023
Foto's: Archief SOS, Griet Dekoninck, Viktoria Gudova, Elisabeth Hofer, Katerina Ilievskaja, Kris Pannecoucke, SOS Kinderdorpen Polen, Iben Stjerne Christensen
Vormgeving: www.magelaan.be
Ce magazine est également disponible en version française sur simple demande.

SOS Kinderdorpen
onderschrijft
de Ethische Code van
de VEF

“Kleine daden van menselijkheid kunnen een groot verschil maken in een mensenleven.”

Hilde Boeykens, 17 jaar directrice bij SOS Kinderdorpen België

Als u SOS Kinderdorpen af en toe of regelmatig ondersteunt, dan is dat waarschijnlijk omdat u onrecht en geweld niet zomaar wilt aanvaarden. Zeker niet als het gaat om kinderen.

Spijtig genoeg confronteert (onder andere) de oorlog in Oekraïne ons dagelijks met onmenselijke situaties. De geweren, de legers, de tanken en explosies: wij kunnen daar niet tegenop. Tegelijkertijd weten we ook dat maar een hele kleine minderheid verantwoordelijk is voor dat geweld. En dat er aan beide kanten nog heel veel mensen zijn die, net als u en ik, geloven in een beetje menselijkheid.

Het is die sprankel die wij het afgelopen jaar, met uw steun, zijn blijven voeden. Niet als de grote noodhulporganisatie die grote massa's voeding en medische zorg kan bieden. Wél als een lokaal verankerde sociale organisatie, die in een tiental landen (waaronder België) kinderen en families opvangt en helpt om de moeilijkste momenten door te komen. Kleine daden van menselijkheid, die een groot verschil kunnen maken in een mensenleven.

U leest er alles over in het dossier van dit magazine.

Een jaar oorlog in Oekraïne: een beetje menselijkheid in een onmenselijke situatie

Oekraïne

Bijna een jaar geleden werden de levens van miljoenen Oekraïners voorgoed overhoop gehaald door de oorlog. Het afgelopen jaar zagen veel kinderen zich geconfronteerd met situaties die geen enkel mens zou moeten verduren: ze verloren dierbaren, leefden in angst voor bombardementen of beschietingen, of moesten afscheid nemen van familieleden, hun huis of hun land... In dit dossier leest u hoe wij met uw steun ons werk in Oekraïne, Europa en België voortzetten en deze kinderen enige veiligheid proberen te bieden. Om deze onmenselijke situatie een beetje menselijker te maken.

Noodhulp vanaf de eerste minuut

24 februari 2022: de wereld ontwaakt in een shock door de invasie van Oekraïne. Al voor het geweld uitbrak, startten we met de evacuatie en opvang van pleeggezinnen die we ondersteunen in Loehansk (Oosten van Oekraïne). Wat later volgen ook pleeggezinnen uit ons SOS Kinderdorp in Brovary (bij Kiev). De meesten onder hen vangen we op in onze opvangprojecten in Polen en Roemenië. Nadien bieden ook andere landen van SOS Kinderdorpen in Europa hun deuren voor 10275 mensen op de

vlucht. In Oekraïne zelf bieden onze teams overlevingspakketten, een veilig onderdak en psychosociale ondersteuning aan tienduizenden intern ontheemden.

Hoe is de situatie nu?

Een jaar later is de oorlog in Oekraïne helaas nog lang niet voorbij en de nood aan hulp is bijzonder groot. Om zoveel mogelijk te kunnen helpen, werkt SOS Kinderdorpen Oekraïne samen met een consortium van tien partnerorganisaties. Zo konden we alles samen zo'n 238 400 mensen in Oekraïne rechtstreeks en onrechtstreeks bereiken. Waaronder bijvoorbeeld het verdelen van overlevingspakketten aan ruim 50.000 mensen, ook in de zwaarst getroffen regio's.

Voor zover mogelijk gaan onze Oekraïense teams ook door met de familieversterkende programma's en de ondersteuning van pleeggezinnen zoals ze dat vóór de oorlog al deden. De activiteiten in de regio Loehansk – die nog steeds door Rusland bezet wordt ten tijde van het schrijven van dit artikel – moesten echter worden opgeschort.

Oekraïense pleeggezinnen die we ondersteunen steken de grens over in februari om Polen te bereiken.

Een ondersteuningsnetwerk doorheen Europa

Sinds maart 2022 bieden de teams van SOS Kinderdorpen in tien Europese landen onderdak en hulp aan Oekraïense vluchtelingen. Enerzijds proberen we in hun basisbehoeften te voorzien, anderzijds willen we hun veerkracht versterken en hun integratie in de gemeenschap bevorderen.

Dit is bijvoorbeeld het geval in Griekenland, waar we alleenstaande moeders steunen met tijdelijke huisvesting, psychosociale zorg, financiële bijstand, en sociale inclusie... Hun kinderen kunnen taallessen volgen en deelnemen aan stressverminderende activiteiten.

"De oorlog in Oekraïne is helaas nog lang niet voorbij en de nood aan hulp is bijzonder groot."

Ook in België bieden we hulp

Een Oekraïens meisje met één van onze play facilitators bij de opening van onze kindvriendelijke ruimte in Leuven.

Onder de slogan #plekvrij boden ook in België veel gezinnen spontaan opvang aan mensen die alles moesten achterlaten in ruil voor veiligheid. Dat deden ook onze collega's van ons SOS Kinderdorp Chantevent (Nassogne). Gedurende vijf maanden verwelkomden we twee Oekraïense moeders en hun kinderen in een van de gezinswoningen in het kinderdorp: een veilige bubbel voor deze gezinnen na de aangrijpende gebeurtenissen die ze hebben doorstaan.

Veel gastgezinnen hadden echter het gevoel dat ze op zichzelf waren aangewezen bij het bieden van accommodatie en ondersteuning aan Oekraïense vluchtelingen. Daarom hebben we een project opgezet ter ondersteuning van Belgische gastgezinnen in de

provincie Luxemburg. We schreven een praktische gids die gastgezinnen helpt met communiceren, culturele verschillen te begrijpen en om emoties en reacties te doorgronden die worden veroorzaakt door de traumatische oorlogsgebeurtenissen. Daarnaast hebben onze klinisch psycholoog en een vertaler van Oekraïense afkomst ook verschillende gastgezinnen individueel geholpen om het samenwonen te verbeteren, waarbij communicatie en wederzijds begrip centraal staan.

Sinds september beschikken we ook over een nieuwe kindvriendelijke voor Oekraïense kinderen in Leuven, vlakbij ons opvanghuis Hejmo. We inspireerden ons daarbij op het model van het Rode Kruis in Wallonië en verwelkomen er zo'n 20 kinderen. Onze vijf collega's

organiseren er speelse activiteiten, stimuleren hun ontwikkeling, en helpen hun stress te verminderen... Ze letten ook op alarmerende signalen en wijzen de weg naar gespecialiseerde hulp als dat nodig is.

Projectcoördinator Irma De Baets vertelt: "Met de kindvriendelijke ruimte bieden we kinderen een veilige plek waar ze hun gevoelens kunnen uiten. We willen een voorspelbare routine creëren, zodat hun dagelijkse leven weer wat normaler wordt". De ouders of voogden van de kinderen zijn daarbij ook welkom:

"Voor de ouders is er een steun- en informatiegroep opgezet. Zo kunnen ze praktische kwesties zoals onderwijs en kinderopvang in België bespreken. Maar natuurlijk is er ook de mogelijkheid om uitgebreider te spreken over thema's die hen nauw aan het hart liggen."

Ook in 2023 blijven we steunen

De huidige crisis in Oekraïne lijkt nog niet tot een einde te komen: er is meer dan ooit hulp nodig voor Oekraïense gezinnen in België, Europa en ter plaatse. We weten dat de nood aan steun heel groot is en dat we niet iedereen zullen kunnen helpen.

"Elke solidaire actie bijdraagt om kinderen weer te laten opgroeien op een veilige en warme plek."

Maar we weten ook dat elke solidaire actie bijdraagt om gezinnen er weer bovenop te helpen en kinderen weer te laten opgroeien op een veilige en warme plek zonder geweld.

In Oekraïne zelf bereiden we ons voor om de jeugdhulp na deze crisis opnieuw vorm te geven. Met een wettelijk kader dat toelaat om kinderen die niet bij hun ouders kunnen opgroeien zoveel mogelijk op te vangen in kleinschalige, familiale initiatieven, als alternatief voor de grote instellingen die vandaag nog veel voorkomen in het land. En ook in België blijven we ons inzetten voor deze doelgroep. U zag ongetwijfeld de berichten in de media over de opvangcrisis: ondanks de wintermaanden zijn er mensen en zelfs kinderen die de nacht gewoon op straat moeten doorbrengen. Onze aandacht gaat daarbij bovenal naar kinderen die alleen in ons land toekomen. Met onze opvanghuizen Hejmo en Hejmo Plus in het Leuvense bieden we bijvoorbeeld een warme plek aan jongeren op de vlucht voor oorlog en geweld in hun land.

Zo brengen we op z'n minst voor een aantal kinderen, jongeren en gezinnen een beetje menselijkheid in deze onmenselijke situatie.

Dit artikel werd geschreven op basis van de informatie beschikbaar in november 2022.

"Met de kindvriendelijke ruimte bieden we kinderen een veilige plek waar ze hun gevoelens kunnen uiten."

Deze Oekraïense kinderen werden opgevangen in een van onze kinderdorpen in Oostenrijk en konden weer een beetje normaliseren door te integreren in de plaatselijke school.

■ In al onze projecten brengen we kinderen groot vanuit een positieve pedagogie. In deze rubriek brengen we vanuit die visie telkens één heikel punt in de opvoeding van kinderen naar voren.

**GROOT
WORDEN**
kan je niet alleen

Van blijdschap tot verdriet, van verbazing tot boosheid...: kinderen ervaren elke dag massa's emoties. Die emoties leren begrijpen en verwoorden is een hele uitdaging voor kinderen. Sarah Bovy, psychologe bij SOS Kinderdorpen, en Bernadette Fontaine, psychomotorisch therapeut en kinderbegeleidster bij het Rode Kruis, leggen uit hoe we jonge kinderen daarbij kunnen helpen.

Emoties en interacties

Zelfs de allerjongste baby's ervaren al primaire emoties zoals blijdschap, angst en verdriet, maar ze zijn nog niet in staat om die goed te begrijpen of uit te drukken. "Op die leeftijd zijn hun emoties nog heel sterk verbonden met die van de ouder", legt onze psychologe Sarah Bovy uit. "als mama lacht, lacht de baby mee. Co-regulatie heet dat dan." De relatie met de ouder en zijn of haar reacties spelen dus een belangrijke rol.

Vanaf ze twee jaar oud zijn worden kinderen zich stilaan bewust van emoties als frustratie of ontgoocheling. Sarah Bovy: "Op die leeftijd merken kinderen dat er veel in hun lichaam gebeurt, maar ze kunnen hun emoties nog niet goed reguleren en beschikken nog niet over de taal om ze te verwoorden. Daarom tonen ze hun emoties veelal via hun gedrag aan hun ouders." Peuters leren beetje bij beetje dat ze een specifieke reactie bij hun ouder teweegbrengen als ze bepaald gedrag vertonen.

Wanneer kinderen meer sociale interacties gaan beleven, bijvoorbeeld op school,

zien ze ook de emoties van anderen. Stilaan beginnen ze dan te begrijpen dat ook anderen soms boos, verdrietig of blij zijn. En met de ontwikkeling van hun taal vergroten ook hun mogelijkheden om zich uit te drukken. Maar de juiste woorden op de juiste emoties kleven, dat kunnen ze niet alleen. Daarvoor hebben ze de hulp van volwassenen nodig.

"Ben je verdrietig of boos?"

De uitdaging voor ouders is om zelf rustig te blijven bij de intense emoties van kinderen. En om die emoties zonder oordeel en met veel zorg te interpreteren. Bernadette Fontaine, kinderbegeleidster in een opvangcentrum voor vluchtelingen van het Rode Kruis: "Een kind kan bijvoorbeeld in huilen uitbarsten, maar eigenlijk ontzettend boos zijn, of andersom", legt ze uit. Als een kind zich verkeerd begrepen voelt, kan dat de boosheid of het verdriet juist versterken. Je werkt daarom best altijd met vragen: "Je ziet er verdrietig uit, maar ben je soms boos?"

PEDAGOGIE

Kinderen en hun rollercoaster aan emoties

Hoe kan je kinderen helpen om emoties te begrijpen en verwoorden?

Een rustige omgeving creëren

Volgens Bernadette Fontaine kan de houding van de volwassene ook die van het kind beïnvloeden: met andere woorden, door zelf rust uit te stralen en begripvol te zijn, communiceer je richting je kind ook een vorm van rust en begrip. In de maten van het mogelijke kan het ook helpen om een rustgevende omgeving te creëren als de emoties hoog oplopen. Bijvoorbeeld door het licht te dimmen, zachte achtergrondmuziek op te zetten, en beeldschermen uit te schakelen... Zo'n zintuiglijke ervaring kan al veel deugd doen voor een kind. Bernadette: "Voor sommige kinderen is beeldende expressie bovendien een goede manier om over hun emoties te communiceren: tekenen, schilderen, kleien...". Ook verkleedpartijtjes of spelen met poppetjes of diertjes kunnen kinderen helpen om moeilijke ervaringen na te spelen en een plek te geven.

"Door zelf rust uit te stralen en begripvol te zijn, communiceer je richting je kind ook een vorm van rust en begrip."

Emoties zitten niet alleen in het hoofd

Je emoties delen met iemand kan ook voor kinderen een grote opluchting zijn. Als een kind zich niet goed voelt, is het al een grote stap voorwaarts als ze hun gevoel onder woorden kunnen brengen.

Bernadette: "We maken dat allemaal wel eens mee: als je iets geheimhoudt en ermee blijft zitten, krijg je een vervelend gevoel in je maag, je borst of je keel. Die lichamelijke signalen zijn belangrijk om naar te polsen als ouder: "Voel je iets in je lichaam? Wat voel je? En waar precies?". Gewoon al door deze signalen te herkennen en benoemen kan je een verandering in het lichaam van het kind in gang zetten. Omdat je de opgebouwde spanning een uitweg biedt, kan het kind ontspannen. Wat op zijn beurt een

verandering in de relatie met anderen kan inleiden: ontspannen staan kinderen meer open voor anderen en dat laat de anderen dan weer toe om ook ontspannen met hen om te gaan.

Maar wat te doen als je kleintje zijn emoties niet op een geschikte manier kan uiten en daardoor bijvoorbeeld gaat bijten of slaan? Stel grenzen, en probeer samen een andere aanvaardbare manier te vinden voor je kind om zijn emoties fysiek te uiten en voor ontlasting te zorgen. Bernadette Fontaine: "Stel bijvoorbeeld voor om op een grote bal te slaan, op een fauteuil of op een trommel, om naar buiten te gaan of in de tuin te rennen..."

5 tips om kinderen te helpen bij het uitdrukken van emoties:

1. Probeer zo veel mogelijk ontspannen en kalm te reageren. Dat is de beste manier om rust te brengen in de intense emoties van je kind.
2. Help je kind om zijn of haar emoties te herkennen en verwoorden. Dat doe je best door vragen te stellen of voorzichtig je vermoedens te uiten: "Kan het zijn dat je je boos voelt omdat...? Ben je misschien verdrietig door...?"
3. Help je kind om fysieke signalen van emoties op te pikken. Zaken zoals buikpijn of een vervelend gevoel in de keel kunnen een gevolg zijn van onderliggende emoties.
4. Maak samen met je kind een tekening, speel een rollenspel met verkleedkledij, of bouw samen iets uit lego: ook dat zijn talen om emoties uit te drukken.
5. Bied een fysieke uitweg voor intense emoties: een krant scheuren, op een ballon slaan, samen gaan lopen in de tuin...

■ Bernadette Fontaine is psychomotorisch therapeut van opleiding en al zes jaar kinderbegeleidster bij het opvangcentrum voor asielzoekers van het Rode Kruis in Natoye. Haar team werkt voornamelijk met kleine groepen kinderen die vrijuit kunnen spelen in een speltheek en een multi-sensorische ruimte. Afgelopen augustus bezochten onze collega's het centrum om inspiratie op te doen voor onze kindvriendelijke ruimte voor Oekraïense vluchtelingen in Leuven: ze ontdekten er het speelse en creatieve materiaal evenals de principes van de psychomotorische en multi-sensorische ruimte die een rustgevende plek creëert door geurzakjes (lavendel, chocolade...), een waterbed, gedempt licht, een sterrenhemel, dekentjes...

Bernadette Fontaine, kinderbegeleidster in het opvangcentrum Rode Kruis voor asielzoekers in Natoye

IK STEUN

“Ik zag een kindje een tekening maken met daarop bommen en wapens... Toen besepte ik dat ik meer kon betekenen.”

Gilles (22) is play facilitator in onze kindvriendelijke ruimte voor kinderen op de vlucht uit Oekraïne.

Gilles was al vrijwilliger in het opvangcentrum voor Oekraïense vluchtelingen in Kessel-Lo (Leuven), maar merkte dat hij meer wou doen als play facilitator in onze kindvriendelijke ruimte. Wekelijks voorziet Gilles een veilige plek waar zijn groepje kinderen naartoe kunnen om er plezier te maken en hun gevoelens te uiten. Hier kunnen de Oekraïense kinderen samen spelen met leeftijdsgenoten, maar hebben de play facilitators ook aandacht voor hun welzijn. Op die manier bieden ze een klein beetje structuur in een wereld waarin ze die volledig zijn kwijtgeraakt: *“Ze dragen sowieso al een groter rugzakje met zich mee dan andere leeftijdsgenoten. Het is fijn om de kinderen anderhalf uur eventjes uit de harde realiteit weg te trekken. Hier kunnen ze alles even vergeten en weer echt ‘kind’ zijn.”*

Naast structuur probeert Gilles de kinderen ook terug een beetje autonomie te geven: *“Er is al heel veel beslist over hun hoofden, en zij zijn gewoon moeten volgen want het zijn ‘maar’ kinderen. Hier kunnen ze wel beslissen wat ze graag willen doen, dit is echt een momentje voor zichzelf waarin enkel zij centraal staan”.*

Ook voor Gilles vormt de sessie een rustpunt in zijn week: *“Je ontwikkelt een zekere band met de kindjes. Maandag en dinsdag begin ik al terug te denken aan woensdag, want dan zie ik ze weer terug!”* Voor Gilles heeft het hele Oekraïense volk nu een paar gezichten gekregen. *“Als ik er nu iets over lees in het nieuws zijn dat voor mij niet zomaar duizenden vluchtelingen, dat zijn voor mij ‘mijn’ zes kindjes.”*

Eli en Flemming willen met hun testament kinderen een eerlijke kans in het leven geven

Toen Eli in Flemmings leven kwam, was hij al peter van een meisje dat opgroeide in één van onze kinderdorpen in Nicaragua. Wanneer zij groot genoeg was om het kinderdorp te verlaten, werden ze samen meter en peter van een jongen in hetzelfde dorp. De foto's van de twee kinderen kregen een mooie plek in het huis van het koppel.

Al meer dan 40 jaar steunen ze SOS Kinderdorpen, en nu kozen Eli en Flemming er ook voor om zowel hun erfgenamen als SOS Kinderdorpen een plekje te geven in hun testament. *“We zien het nut er niet van in om al ons geld in één mandje te stoppen. Met deze beslissing weten we dat onze bezittingen een groot verschil zullen maken na ons leven. Het is een*

beslissing die we samen maakten, en dat voelt goed aan. Het geeft me gemoedsrust,” voegt Eli toe.

Het betekent veel voor het echtpaar dat hun nalatenschap naar een doel gaat dat kinderen op de eerste plaats zet. *“Alle kinderen zijn bij hun geboorte onschuldig. Sommigen hebben gewoon de pech op het verkeerde moment of op de verkeerde plaats geboren te worden. Elk kind verdient een eerlijke kans in het leven. En als ik kan helpen hen een beter leven te geven, dan wil ik dat natuurlijk doen,”* zegt Eli.

Oorspronkelijke tekst:
Iben Stjerne Christensen - SOS Kinderdorpen Denemarken

Welkom op één van onze Ronde Tafels over testamenten

Overweegt u om kinderen te steunen via uw testament? We beantwoorden graag al uw vragen tijdens een van onze gratis Ronde Tafels, samen met een expert in testamenten. We ontmoeten je graag op:

- Donderdag 2 maart in het federale parlement in Brussel
- Donderdag 27 april in het Hergé Museum in Louvain-La-Neuve (in het Frans)
- Donderdag 11 mei in het Red Star Line Museum in Antwerpen
- Donderdag 12 oktober in het centrum van Brussel (in het Frans)

Om u in te schrijven kan u contact opnemen met onze collega Catherine op catherine@sos-kinderdorpen.be of telefonisch op **02 538 57 38**. Liever een persoonlijk gesprek? Neem contact op met Claude, onze testamentadviseur, via claudes@sos-kinderdorpen.be of telefonisch op **0475 92 15 68**.

ONDERTUSSEN BIJ

SOS Kinderdorpen

Alvin maakt niet alleen zijn eigen ouders gelukkig

De kleine Alvin werd geboren in een warme thuis. Zijn ouders willen dat elk kind op zo'n liefdevolle plek kan opgroeien: "We hebben het geluk dat we Alvin alles kunnen geven wat hij nodig heeft", legt zijn vader uit. "Maar helaas hebben niet alle kinderen zoveel geluk." Daarom besloten ze hun familieleden en vrienden te vragen om een gift te doen voor onze projecten in België en in de wereld. Dankzij het engagement van hun familie en vrienden hebben Alvin en zijn ouders al 870 euro ingezameld om kinderen in nood een veilig thuis te helpen bieden.

Een sportieve uitdaging?

De geboorte van je kind? Een huwelijk, een verjaardag, een jubileum? Of andere belangrijke evenementen? Elke reden is goed om samen met vrienden en familie geld in te zamelen voor kinderen die er alleen voor staan.

Start een inzamelactie op www.sos-kinderdorpen.be/start-een-inzamelactie-voor-kinderen-in-nood

400 jeugdzorgprofessionals nemen deel aan onze sensibiliseringsdag rond trauma-sensitieve zorg

Kinderen met een ervaring in de jeugdhulp maken in hun kindertijd vaak herhaalde traumatische ervaringen mee. Om daarvan te herstellen en verder te kunnen groeien, is het cruciaal dat mensen rondom hen hun trauma's begrijpen en ernstig nemen. 400 jeugdzorgprofessionals kwamen op 17 oktober naar Namen voor onze sensibiliseringsdag over herhaalde traumatische ervaringen. Een stap vooruit waarmee we hopelijk nog meer kinderen trauma-sensitieve zorg kunnen bieden.

Miljoenen kijkers ontdekken onze campagne voor kinderen die er alleen voor staan dankzij de actie "Donate a spot"

We zouden onze projecten niet kunnen realiseren zonder de steun van onze donateurs. Maar om de steun van het grote publiek te krijgen, moeten de mensen eerst weten wie we zijn en wat we doen. Daarom organiseren we elk jaar de actie "Donate a Spot". Het idee erachter? We vragen merken om ons een aantal gratis reclamespots op tv of radio te schenken, zodat we onze campagne onder de aandacht kunnen brengen. Dikke dankjewel aan IP Belgium, Telenet, Nespresso, Delhaize en Mondelez (Lu), Skoda en Ads & Data!

Wil jouw bedrijf in 2023 ook advertentieruimte doneren?

Mail onze collega François Dufour via francois.dufour@sos-kinderdorpen.be.

Erkenning voor de digitale innovaties van ons familieverstkerkend programma in DR Congo en Burundi

Eind november 2022 werden we met ons familieverstkerkend programma in DR Congo en Burundi genomineerd voor de Digital for Development award. Deze prijs wordt uitgereikt aan projecten die digitalisering ten dienste stellen van ontwikkeling. Met onze digitale tool kunnen onze mensen ter plaatse eenvoudig gegevens verzamelen, verwerken en analyseren. Zodat we de ontwikkeling van de kinderen en families kunnen volgen en onze acties nog beter kunnen afstemmen op hun noden. We haalden de prijs uiteindelijk niet binnen, maar het feit dat we bij de drie voorgedragen projecten hoorden was op zich al een prachtige erkenning voor het werk dat onze teams elke dag verzetten.

29 jongeren geven workshops rond geweld tussen kinderen

Onze collega's Sarah en Melissa vormden doorheen 2022 29 jongeren in het voorkomen van geweld tussen kinderen en jongeren. Op hun beurt sensibiliseerden deze jongeren 165 kinderen via diverse workshops. Hun missie: helpen om geweld te herkennen en er met andere leerlingen over te praten, zodat ze samen een meer beschermende omgeving en meer beschermend gedrag voor iedereen kunnen ontwikkelen. Zo willen we ervoor zorgen dat de school voor elk kind een veilige plek is.

Dit project wordt medegefinancierd door het programma Rechten, Gelijkheid en Burgerschap van de Europese Unie (80%) en door SOS Kinderdorpen.

■ Wij geloven in de kracht van familie. Daarom nodigen we onze lezers uit om hier een verhaal te brengen van iemand die voor hen een wereld van verschil maakt.

Terwijl Annemie met een gebroken wervel in het ziekenhuis ligt, nemen haar broers spontaan haar taken over naar hun mama toe. Dé gelegenheid voor Annemie om hen deze "Ode aan" te schrijven.

"Ik zou me geen leven zonder mijn broers kunnen voorstellen"

ODE AAN mijn broers, de tweeling Jan en Raf

Wij werden geboren in een gezin met strikte regels, niet altijd simpel. Wij zijn grotendeels opgevoed door onze grootmoeder die bij ons inwoonde. Onze ouders waren onderwijzers en hadden buiten de school een heel druk sociaal leven, waardoor er weinig tijd was voor leuke dingen. We vlogen allemaal uit het nest na onze studies, trouwden en kregen kinderen. We zagen elkaar enkele malen per jaar met verjaardagen, Kerstmis, Pasen... We hebben alle drie een echtscheiding achter de rug, wat in ons gezin een schande was: "de kinderen van de meester en de juffrouw", zo ging dat in ons dorp dan de ronde.

Wij als broers en zus hebben altijd zorg gedragen voor elkaar, klaargestaan voor elkaar op moeilijke momenten in ons leven. Bij onze scheidingen kwamen we bij elkaar eten en brachten we elkaar eten. We voelen bij elkaar aan wanneer er hulp nodig is. Het overlijden van ons papa maakt onze band nog hechter. Wij zijn er altijd voor mama, maken afspraken, doen boodschappen, regelen bezoek aan de dokter. Nu in mijn huidige situatie, ziekenhuisopname, nemen zij spontaan mijn taken over naar ons mama toe, het is een wisselwerking.

Wij komen nu nog steeds samen met verjaardagen, ook van onze kinderen, altijd gezellig. Ik zou me geen leven zonder mijn broers kunnen voorstellen, want als we samen zijn, maken we stevast plezier. Het is alleen jammer dat mama er niet meer bij kan zijn. Sinds april 2022 verblijft ze in een woonzorgcentrum en is ze snel achteruit gegaan. Dit weegt zwaar op ons allemaal, maar de band die we hebben, blijft, zal ook blijven bestaan, war er ook gebeurt!

Aan mijn twee broers wil ik zeggen: samen staan we sterk, door dik en dun!

*Jullie grote zus,
Annemie*

Wil jij ook een ode brengen aan iemand die jou kracht heeft gegeven? Laat het ons weten met een mailtje naar lola.dumoulin@sos-kinderdorpen.be of bel 02 538 57 38

WAAR ZIJN ZE NU?

Nelly wil dat elk kind een leven en toekomst kan opbouwen.

Nelly groeide van jongs af aan op in ons SOS Kinderdorp in Gitega (Burundi). Vandaag werkt ze voor SOS Kinderdorpen Burundi en zorgt ze er zo mee voor dat duizenden kinderen dezelfde kansen krijgen als zij.

Nelly en haar kleine broertje werden opgevangen in ons SOS Kinderdorp in Gitega toen ze acht en zes jaar oud waren.

Nelly: "De dag dat ik toekwam was ik helemaal niet gelukkig, want ik woonde al sinds ik heel jong was in internaten en weeshuizen."

Vandaag is Nelly blij dat ze die moeilijke periode niet alleen doormoest. Haar broertje was bij haar en ook haar SOS mama zou heel belangrijk voor haar worden. "We hadden een heel mooie relatie. Ze was een goede moeder. Ze is er altijd voor me geweest."

Na de middelbare school ging Nelly studeren aan de Universiteit van het Tanganyikameer en studeerde af met een diploma politieke wetenschappen en internationale betrekkingen. Op haar 29ste besloot ze bij SOS Kinderdorpen Burundi te gaan werken als coördinator monitoring en evaluatie van onze familieversterkende programma's in het land.

"Mijn voornaamste taak is het ontwikkelen en coördineren van het monitoring- en evaluatiesysteem. Ik zorg voor het kader en de procedures nodig om de activiteiten van onze programma's te monitoren en evalueren. En in lijn daarmee bekijk ik ook welke capaciteiten onze medewerkers op het terrein kunnen versterken."

Hoe herinnert Nelly zich haar parcours bij SOS Kinderdorpen?

"Zoals elke wees, voel je je anders dan de anderen. Soms waren we niet trots om anderen te vertellen dat we in een kinderdorp woonden. We dachten: "De mensen zullen voelen dat we niet in een gewone thuis wonen." Toch was het kinderdorp voor mij de plek waar ik ben kunnen groeien, na jaren van overleven, eenzaamheid en pijn. Het is daar dat ik vertrouwen in mezelf heb kunnen opbouwen en een dynamiek in het leven heb gevonden."

Project in de kijker

Opvanghuis Hejmo biedt een warme plek aan jonge nieuwkomers in Kessel-Lo (Leuven)

In Hejmo vangen we sinds 2016 tien jongeren op die hun land moesten ontvluchten en zonder ouders in België toekwamen. Allemaal hebben ze moeilijke omstandigheden gekend, voor, tijdens of na hun vlucht.

Onze begeleiders bouwen aan een veilige, betrouwbare en voorspelbare relatie met de jongeren, met veel aandacht voor hun mentaal welzijn en trauma's. We ondersteunen hen met het ontwikkelen van vaardigheden en talenten en helpen hen om een sociaal netwerk uit te bouwen. Dit alles vormt een solide basis om het verleden een plaats te geven en opnieuw vooruit te kijken naar de toekomst.

Steun kinderen in België

Doe een gift via www.sos-kinderdorpen.be
of op **BE17 3100 4034 5521**.

**SOS
KINDERDORPEN**

SOS Kinderdorpen België vzw:
Munthofstraat 40/1CD - 1060 Brussel
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
IBAN: BE17 3100 4034 5521 • BIC: BBRUBEBB